

Arrest

nr. 291 287 van 30 juni 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 5 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 30 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 5 december 2020, diende op 21 januari 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Italië op 7 juli 2014 en in Frankrijk op 14 september 2018 (Eurodac).

1.2. Op 30 november 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 2 december 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 21/01/2021
Overdracht CGVS: 26/02/2021*

U werd in het Engels gehoord door het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (hierna CGVS) op 6 oktober 2022 van 9u37 tot 12u33. Uw advocaat, meester KIWAKANA, Martine loco meester MANDELBLAT, Céline was gedurende het gehele onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de Niger Delta-etnie te behoren en het christelijke geloof aan te hangen. U werd geboren in Port Harcourt en groeide daar ook op in een weeshuis, de Catholic SaintMary Foundation. Deze organisatie had ook nog andere tehuizen in Akwa Ibom en Bayelsa State. In deze andere tehuizen verbleef u ook soms, maar u woonde wel het grootste deel van de tijd dat u in Nigeria verbleef in Port Harcourt. In juli 2013 werd u geadopteerd door een zekere E.(...). Deze nam u mee naar zijn huis in Benin City. Hier waren reeds twee meisjes aanwezig. E.(...) vertelde jullie dat jullie naar het buitenland zouden reizen om daar jullie scholing verder te zetten. In oktober 2013 vertrokken jullie via Lagos naar Saba, in Libië. Eens daar aangekomen werden jullie opgesloten in een kamer. Om de twee weken kwam E.(...) bij jullie om bloed af te nemen. De meisjes moesten met andere mensen meegaan en zich prostitueren. U moest constant werken en werd elke dag geslagen. Uiteindelijk werd u samen met een ander meisje naar Tripoli gebracht. U protesteerde en zei dat dit niet het leven was dat u beloofd was en dat u terug wilde gaan naar Nigeria. U slaagde erin om na meer dan een jaar te ontsnappen. U leerde wat mensen kennen die een plan hadden om naar Europa te gaan. U besloot dat dit het beste was voor u en ging met hen naar Italië. Op 7 juli 2014 diende u een verzoek om internationale bescherming (hierna VIB) in te Italië. Op 14 november 2017 verkreeg u hier een verblijfsvergunning op humanitaire gronden. In 2018 verliet u Italië en reisde u naar Frankrijk. U diende hier een VIB in op 14 september 2018, maar kreeg een negatieve beslissing. Een Soedanese vriend had u overtuigd om mee te komen naar het Verenigd Koninkrijk (hierna VK). U slaagde erin om de oversteek te maken, maar werd gearresteerd in het VK. U werd in december 2018 naar België gestuurd, waar u in het gesloten centrum van Brugge verbleef. Na twee weken werd u vrijgelaten en keerde u terug naar Italië. Hier verbleef u tot november 2020. Vervolgens reisde u over Frankrijk naar België, waar u arriveerde op 5 december 2020. Op 21 januari 2021 diende u een VIB bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ).

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een bewijs dat u als vrijwilliger heeft deelgenomen aan een weekend van het SCI, een bewijs dat u geslaagd bent voor de voorbereidingscursus Frans – Niveau A, een blanco strafregister, uw arbeidsovereenkomst bij Katoennatie en een brevet dat aangeeft dat u als vrijwilliger een rolstoelwandeling heeft meegedaan (als rolstoelbestuurder).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst wordt er op gewezen dat het zo is dat op een verzoeker voor internationale bescherming de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht. Meer nog, uit uw verklaringen bij de verschillende asielautoriteiten in België en Frankrijk, blijkt dat u bewust heeft gepoogd de asielautoriteiten te misleiden door leugenachtige verklaringen af te leggen betreffende uw levensloop en uw profiel.

U stelde in België immers als weeskind opgegroeid te zijn in Nigeria, waarna u later door een zekere E.(...) werd geadopteerd en meegenomen naar Libië waar u werd opgesloten en aan traumatische ervaringen werd onderworpen. Zowel u als uw raadspersoon wezen tijdens het persoonlijke onderhoud bij het CGVS dan ook op dit gebrek aan netwerk en deze traumatische ervaringen als relevante element binnen uw asielrelaas waarmee rekening diende gehouden te worden (NPO, p. 14, 17-18).

Wanneer u tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS vragen werden gesteld betreffende uw levensloop in Nigeria en wat er achteraf gebeurde met deze E.(...) die u geadopteerd zou hebben, antwoordde u vaag en onwetend. Immers stelde u in deze context meermaals dat u niet over uw verleden kon praten, dat dit moeilijk was voor u omdat u depressief zou worden - zoals voorheen - als u aan het verleden dacht. U stelde dat hetgeen u had gezegd tijdens uw eerste interview – zie vragenlijst van het CGVS, dd. 04/02/2021 – voldoende was (NPO, pp. 6-8, 10-14). Nochtans wees de dossierbehandelaar u verschillende keren op het belang van deze informatie voor het nemen van een correcte beslissing in uw dossier (NPO, pp. 6, 9, 11, 13-14). U volhardde echter en stelde dat u niet langer over uw verleden wilde praten omdat u anders depressief zou worden zoals voorheen en dat hetgeen u eerder vertelde in de vragenlijst van het CGVS, voldoende was geweest. Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS heeft u dan ook op geen enkele manier een begin van bewijs – middels gedetailleerde, geloofwaardige verklaringen of documenten – aangereikt betreffende uw uitspraken dat u daadwerkelijk geen netwerk in Nigeria zou hebben of dat u aan traumatische ervaringen werd onderworpen. U legde daarnaast geen medische attesten neer die een begin van bewijs konden leveren voor uw beweerde psychologische problemen of de hulp die u hiervoor zocht.

Naast het feit dat u voor de Belgische asielinstanties niet wenste in te gaan op uw verleden in Nigeria en uw potentieel netwerk daar en de trauma's die hier uit voortkwamen, bleek u voor de Franse asielautoriteiten weldegelijk in staat om verklaringen ter zake af te leggen betreffende uw verleden in Nigeria. Uit deze verklaringen bleek een geheel andere levensloop dan degene die u de Belgische asielautoriteiten voorhield. Immers stelde u bij de Franse asielautoriteiten dat u tot uw 13e met uw vader en moeder in Uyo, Akwa Ibom woonde; dat uw vader in 2013 naar Italië verhuisde, om daar betere zorg te krijgen nadat hij een ongeluk had gehad in Nigeria; dat uw moeder hierna hertrouwde omdat ze geen nieuws meer kreeg van uw vader en dat jullie – u, uw moeder en de nieuwe man van uw moeder – vervolgens in 2014 verhuisden naar Libië omdat uw stiefvader daar een job had gevonden; dat u in 2015 met uw moeder en stiefvader naar Italië reisde, maar dat u bij aankomst in Italië van uw ouders werd gesplitst, waarna u nooit nog iets van uw moeder of stiefvader heeft vernomen (zie dossier Frankrijk). Verder maakte u voor de Franse autoriteiten geen enkele melding van traumatische ervaringen voor uw aankomst in Europa – noch in Nigeria, noch in Libië – ondanks het feit dat hier expliciete vragen over werden gesteld (zie dossier Frankrijk). Het mag duidelijk zijn dat dit helemaal niet strookt met de levensloop die u vertelde bij de Belgische asielautoriteiten – namelijk dat u opgroeide in een weeshuis in Port Harcourt, waarna u kort voor uw vertrek uit Nigeria in oktober 2013 werd geadopteerd door een zekere E.(...) die u vervolgens meenam naar Libië en u een jaar lang aan traumatische ervaringen onderwierp tot u kon ontsnappen en zelfstandig naar Italië reisde (vragenlijst CGVS).

Het mag duidelijk zijn dat de verschillende verklaringen die u aflegde bij de Franse en de Belgische asielautoriteiten geheel onverenigbaar zijn. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw uitspraken betreffende uw kwetsbaar profiel als weeskind zonder netwerk in Nigeria en de trauma's die hieruit volgden. Er kan immers niet ingezien worden waarom u bij de Franse asielautoriteiten niet zou verteld hebben dat u opgroeide als wees of waarom u niets vertelde over de persoon die u naar Libië bracht.

Het feit dat u zich in België als kwetsbaar weeskind heeft willen profileren wijst er dan ook op dat u de Belgische autoriteiten bewust heeft willen misleiden en ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid op fundamentele wijze.

Er wordt verder nog gewezen op de opmerkingen van uw raadspersoon die stelde dat uw stilzwijgen niet als een gebrek aan medewerking mocht worden geïnterpreteerd gezien uw profiel en ondergane trauma's en dat u vanwege uw profiel in aanmerking dient te komen voor subsidiaire bescherming (NPO, pp. 17-18). Bovenstaande vaststellingen betreffende uw leugenachtige verklaringen over uw beweerde profiel en beweerde trauma's ondergraven deze stelling dat uw zwijgen niet als gebrek aan medewerking mag geïnterpreteerd worden op fundamentele wijze.

Verder is het zo dat indien men uw verklaringen betreffende uw kwetsbare profiel van weeskind zonder netwerk in Nigeria zou geloven – quod non – wordt er nog gewezen op het feit dat dit niet

betekent dat u daar zou blootgesteld worden aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Er wordt immers gewezen op het feit dat u – in het geval dat er enig geloof zou gehecht worden aan uw verklaringen omtrent uw profiel - al bijna tien jaar in Europa verblijft en dit even goed zonder enig netwerk deed. Er wordt bovendien gewezen op het feit dat uit de documenten die u voorlegde – een bewijs dat u als vrijwilliger heeft deelgenomen aan een weekend van het SCI, een bewijs dat u geslaagd bent voor de voorbereidingscursus Frans – Niveau A, een blanco strafregister, uw arbeidsovereenkomst bij Katoennatie en een brevet dat aangeeft dat u als vrijwilliger een rolstoelwandeling heeft meegedaan (als rolstoelbestuurder) – een hoge graad van zelfredzaamheid blijkt. Bijgevolg kan er niet aangenomen worden waarom u bij terugkeer naar Nigeria – zelf indien er geloof wordt gehecht aan het feit dat u hier geen netwerk bezit – zou blootgesteld worden aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Ter volledigheid wordt er in deze context ook op gewezen dat u Nigeria niet verlaten heeft wegens een vrees voor vervolging, maar wel omwille van – afhankelijk van uw verschillende verklaringen – familiale motieven – meegereisd met ouders omwille van job stiefvader – of educatieve motieven – E.(...) die hem naar Libië zou brengen zodat u kon verder studeren (zie vragenlijst CGVS).

Verder wist u ook niet te overtuigen dat u niet naar uw land van herkomst, Nigeria, kan terugkeren omdat u vreest dat u problemen zal krijgen met de overheid; noch dat u niet kan terugkeren omwille van het feit dat de Nigeriaanse president niet weet hoe hij een land moet leiden; noch het feit dat er geen onderwijs, geen infrastructuur, geen gezondheidszorg of elektriciteit is in Nigeria; noch het feit dat er hongersnood en criminaliteit is; het feit dat u in Nigeria niets heeft en dat als u daar zou zijn, u op straat zou belanden en misdaden zou moeten plegen om te overleven; noch het feit dat als je in Nigeria bent dat je waarschijnlijk zal sterven omdat iedereen daar geweren heeft en dat Nigeria het derde gevaarlijkste land ter wereld is.

U wist immers niet te overtuigen dat u daadwerkelijk problemen zou krijgen met de overheid bij terugkeer naar Nigeria.

Zo werd u meermaals gevraagd waarom u precies geviseerd zou worden door de Nigeriaanse overheid bij terugkeer naar Nigeria. Toen de dossierbehandelaar u een eerste keer vroeg waarom u persoonlijk de overheid diende te vrezen, stelde u dat ze misschien op Youtube zochten naar u, gezien u uw verhalen zou doorgeven aan mensen zoals Daddy Freeze – een Nigeriaanse tv-persoonlijkheid die tevens actievoert tegen de buitensporigheden van de klerikale elite in Nigeria. Verder haalde u louter algemene problemen aan: dat de Nigeriaanse burgers slecht worden behandeld, dat er overal criminaliteit is, dat er geen elektriciteit is, geen infrastructuur, dat er geen gezondheidszorg is, geen onderwijs (zie notities van het persoonlijke onderhoud, hierna NPO, p. 14). Toen de dossierbehandelaar u nogmaals vroeg naar specifieke redenen waarom de overheid u persoonlijk zou viseren, stelde u op hypothetische wijze dat als u een video zou maken waarin u de waarheid sprak gericht aan de Nigeriaanse leiders, dat ze misschien zouden zeggen dat u hun land probeerde te vernietigen (NPO, p. 15). Hierop ging u weer in op redenen waarom mensen Nigeria ontvluchten en over de corrupte politici in Nigeria, maar haalde nog steeds geen concrete redenen aan waarom de Nigeriaanse overheid u persoonlijk zou viseren (NPO, p. 15). Vervolgens vroeg de dossierbehandelaar van het CGVS of u ooit had meegedaan aan manifestaties tegen het Nigeriaanse regime. U antwoordde dat er in 2019 of 2020 een protest was geweest aan de (Nigeriaanse) ambassade (in Brussel) omdat er in Lagos een protest was waarbij de manifestanten werden neergeschoten. U kon echter niet gaan naar het protest, hoewel u wel wilde gaan (NPO, p. 15). Toen u nogmaals werd gevraagd of u ooit deelnam aan protesten of andere vormen van activisme tegen het Nigeriaanse regime stelde u van niet. U stelde dat u naar dat protest aan de ambassade in Brussel wilde gaan, maar dat u er niet geraakte omdat u geen treinticket had uit Arlon (NPO, pp. 15-16). Ook uit uw sociale media blijkt geen enkel politiek activisme (zie administratief dossier). Wel plaatste u een filmpje van Daddy Freeze op uw Youtube-account waarin hij stelt dat religie een van de problemen in Nigeria is.

U heeft dan ook op geen enkele manier kunnen duidelijk maken waarom de Nigeriaanse overheid u zou vervolgen. Immers, wanneer u expliciet naar redenen werd gevraagd waarom de Nigeriaanse overheid u zou viseren, haalde u twee hypothetische redenen waarom de overheid u zou vervolgen – (1) misschien hadden ze op Youtube naar u gezocht en (2) als u een video zou maken zouden de leiders misschien zeggen dat u hun land probeerde te vernietigen – aan en wees u verder op algemene problemen binnen de Nigeriaanse samenleving.

Wat betreft de andere problemen die u in de loop van het persoonlijke onderhoud aanhaalde mag er gewezen worden op het feit dat deze ofwel (1) louter van socio-economische aard zijn –hongersnood, criminaliteit, geen gezondheidszorg, gebrekkig onderwijs, geen elektriciteit, geen openbare infrastructuur, straffeloosheid (NPO, pp. 6-8; 10-17) – en als dusdanig geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging; ofwel (2) verwees u naar de algemene veiligheidssituatie in Nigeria (NPO, p. 13) waarvoor wordt gewezen op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situationv11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-nigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Rivers state actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Rivers state aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Wat betreft uw eerdere verklaringen bij de DVZ en in de vragenlijst van het CGVS over uw vrees voor E.(...), de man die u adopteerde en naar Libië bracht en daar mishandelde (zie vragenlijst CGVS), wordt er op gewezen dat – naast het feit dat u bij de Franse asielautoriteiten niets over hem vertelde (zie supra) – u tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS niet langer een vrees aan hem verbond, het niet nodig achtte om over hem te praten en dat u hem zelfs zou vergeven (NPO, pp. 12-14).

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u niet naar uw land van herkomst, Nigeria, kan terugkeren omwille van het feit dat u problemen zal krijgen met de overheid; omwille van het feit dat de Nigeriaanse president niet weet hoe hij een land moet leiden; het feit dat er geen onderwijs, geen infrastructuur, geen gezondheidszorg of elektriciteit is in Nigeria; het feit dat er hongersnood en criminaliteit is, het feit dat u in Nigeria niets heeft en dat als u daar zou zijn, u op straat zou belanden en misdaden zou moeten plegen om te overleven; het feit dat als je in Nigeria bent dat je waarschijnlijk zal sterven omdat iedereen daar geweren heeft en dat Nigeria het derde gevaarlijkste land ter wereld is.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 18 oktober 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet;
- “artikels 1 en 2 afdeling A van de conventie”;
- de algemene beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

Verzoeker licht toe als volgt:

“De Conventie van Genève van 1951 omschrijft een vluchteling als volgt:

[citaat voormeld artikel]

Verzoeker is ervan overtuigd dat hij aan deze omschrijving voldoet en begrijpt dan ook niet waarom het CGVS een negatieve beslissing heeft genomen met betrekking tot zijn van de conventie.

Dat verzoeker zich met deze beslissing absoluut niet akkoord kan verklaren en het volgende wenst te benadrukken:

3.1. M.b.t. de weerlegging en de uiteenzetting van de elementen uit de motivatie van de bestreden beslissing

a) Aangaande het asielrelaas van verzoeker

Het CGVS stelt dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging en dat er weinig geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas.

Verzoeker wenst hierop dan ook te reageren.

Door het CGVS werd aangehaald dat er geen geloof kon gehecht worden aan het asielrelaas van verzoeker m.b.t. het feit dat hij een weeskind was en geadopteerd werd door de heer 'E.(...)'. Het is correct dat verzoeker zijn asielrelaas heeft aangepast. Dit deed hij op aanraden van verschillende land- en lotgenoten. Om deze reden kon hij op het persoonlijk onderhoud ook geen gedetailleerd verhaal voorleggen. Verzoeker heeft hiervan spijt en deed dit niet met kwade bedoelingen. Het is om deze reden dat het asielrelaas in Frankrijk verschilde met dit dat verzoeker in België meedeelde.

Hij vreesde dat zijn werkelijk asielrelaas onvoldoende ernstig zou bevonden worden en lief zich daardoor ompraten. Dit is uiteraard geen excuus, doch dit dient wel gekaderd te worden in de persoonlijke situatie van verzoeker en de vrees die hij koestert. Verzoeker wenst met huidig beroep zijn werkelijk relaas mee te delen.

Verzoeker heeft in Niger contact gehad met een mensensmokkelaar. Hij kon deze reis niet bekostigen en diende hiervoor te werken. Zodra er voldoende gelden waren werd alles opgestart en kon hij vluchten. Hij is met de vrachtwagen en te voet richting Libië gevlucht. De vlucht verliep zeer moeilijk en moeizaam gezien deze ook door de woestijn ging. Dit bleek een gevaarlijke onderneming en verzoeker kwam zo ook in gevaarlijke situatie terecht.

Eens aangekomen in Italië heeft hij een verzoek tot internationale bescherming ingediend. Verzoeker kreeg er een voorlopige verblijfstitel, dewelke tot 2 maal toe werd verlengd. Na een nieuwe regeringsvorming werd deze echter ingetrokken. Nadien is hij doorgereisd naar Frankrijk en nadien ook naar België.

Gezien deze gebeurtenissen in zijn land van herkomst en het feit dat verzoeker zich hier veilig voelt, heeft hij na zijn aankomst in België een asielaanvraag ingediend. Zoals reeds meegedeeld heeft hij op aanraden van anderen zijn asielrelaas aangepast, doch had nooit slechte bedoelingen.

Hij heeft steeds gedaan wat moest om te overleven.

Dat het duidelijk mag zijn dat verzoekende partij zich in een vicieuze cirkel bevindt: er is immers sprake van een gegronde vrees in hoofde van verzoeker, indien hij terug dient te keren naar zijn land van herkomst.

Tijdens een asielaanvraag dient het gevaar voor het leven van verzoeker, in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, onderzocht te worden.

Dat verwerende partij de gegronde vrees in hoofde van verzoeker zorgvuldig dient te onderzoeken!

Aldus dient de vraag gesteld worden in welke mate een vreemdeling, voor wie wel degelijk een reëel risico bestaat op ernstige bedreigingen van diens leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld en hiervan reeds persoonlijk het slachtoffer van was, een grondig nazicht van zijn asielaanvraag mag verwachten.

Dat de gegronde vrees in hoofde van verzoeker onderzocht dient te worden!

Dat het onzorgvuldig is van het CGVS om dit niet te doen!

3.2 M.b.t. de toekenning van de status van vluchteling aan verzoeker, gelet op het bestaan in zijn hoofde van gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst

Volgens artikel 1 A 2) van het verdrag van Genève d.d. 28.07.1951 is vluchteling, hij of zij die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van boven vermelde vrees, niet wil invoeren.

Verzoeker meent dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling.

Ter illustratie wil verzoeker in wat volgt zeer kort de verschillende criteria bijlichten.

a) Gegronde vrees voor vervolging

De situatie in Nigeria is nog steeds zeer gevaarlijk. Er hebben in de laatste maanden verschillende aanslagen en ontvoeringen plaatsgevonden en dit op regelmatige tijdstippen.

Deze informatie wordt bij huidig verzoek bijgevoegd.

Indien verzoeker terug dient te keren naar zijn land van herkomst, zal art 3 EVRM geschonden worden.

Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende:

"Niemand mag worden onderworpen aan foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen".

Elke staat heeft een beschermingsplicht toev. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).

Het is onverantwoord om burgers terug te sturen naar zo'n onveilige situatie.

Het is duidelijk dat de algemene situatie in Nigeria zeer onveilig is voor verzoeker.

Daarenboven heerst er dus ook een persoonlijke dreiging voor zijn fysieke integriteit.

b) Persoonlijke vervolging

Het verdrag van Genève verklaart dat er een gegronde vrees voor vervolging moet bestaan wegens het ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of het hebben van een politieke overtuiging.

Dat verzoeker volledig aan deze voorwaarde voldoet. Dat het dus duidelijk mag zijn dat er inderdaad een werkelijk gevaar dreigt voor verzoeker, indien hij terug dient te keren naar zijn land van herkomst.

Dat het duidelijk mag blijken dat een persoonlijke vrees voor vervolging bestaat in hoofde van verzoeker en dat hij de vluchtelingenstatus absoluut nodig heeft.

c) Onmogelijkheid om de bescherming van zijn land in te roepen

Ook dit criterium is zonder enige twijfel vervuld in hoofde van verzoeker.

Integendeel zelfs, de Nigeriaanse overheid slaagt er niet in een betrouwbare indruk na te laten.

Dat verzoeker zich dus niet naar de overheid kan richten. Dat het duidelijk is dat verzoeker de bescherming van zijn land niet kan invoeren.

Dat het CGVS dan ook zwaar in gebreke blijft door niet afdoende te onderzoeken of verzoeker terug kan keren naar zijn land van herkomst.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van alle beginselen van behoorlijk bestuur.

Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden, en het gebrek aan zekerheid is het dus onmogelijk om terug te keren naar Nigeria.

3.3. M.b.t. de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus

Dat de materiële motiveringsverplichting geschonden werd door het Commissariaat Generaal aangezien men verzoeker tevens afwijst om het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij zijn echte individuele redenen na te gaan.

Dit is niet correct.

Dat het CGVS afdoende dient te motiveren in zijn beslissing waarom verzoeker ook niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut

Bezwaarlijk kan men stellen dat wordt gemotiveerd waarom verzoeker eveneens het subsidiaire beschermingsstatuut wordt geweigerd, dat dit minstens niet afdoende wordt onderzocht en hij op basis van de actuele situatie ook minstens nood heeft aan de subsidiaire beschermingsstatus.

Dat indien men het dossier van verzoeker grondig onderzoekt niet ernstig getwijfeld kan worden aan het feit dat hij wel degelijk problemen kent of zal kennen omwille van de hierboven vermelde feiten

Dat de motivering van het CGVS m.b.t. de subsidiaire bescherming manifest ontoereikend is op dit vlak.

Het CGVS is verplicht alle elementen te onderzoeken op hun belang ten aanzien van zowel het vluchtelingenstatuut als het statuut van subsidiaire bescherming.

Dat het CGVS hier dan ook in gebreke is gebleven.

Het CGVS nam een negatieve beslissing m.b.t. de asielaanvraag van verzoeker zonder evenwel afdoende na te gaan of hij in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Dat het CGVS hier in gebreke is gebleven en de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut heeft miskend.

Dat verzoeker de subsidiaire bescherming nodig heeft.

Indien het CGVS van mening is dat de persoon niet beantwoordt aan de definitie van vluchteling dient te worden nagegaan of hij eventueel in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Dit is het geval indien er:

"zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en hij zich niet ander de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen "

Indien verzoeker dient terug te keren heeft hij schrik dat hij slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert.

Een onmenselijke of vernederende behandeling is een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM).

Dat door de beslissing van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut miskend worden aangezien men geen afdoende motivering aangeeft waarom men verzoeker weigert.

Men onderzoekt of motiveert niet afdoende waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Beide Statuten dienen onderzocht te worden en gemotiveerd te worden!

Het CGVS heeft de plicht elk dossier individueel en grondig te onderzoeken. Het CGVS heeft in het geval van verzoeker nagelaten dit te doen.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht.

Het CGVS motiveert in zijn beslissing niet afdoende waarom verzoeker geen subsidiaire bescherming krijgt.

Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden en het gebrek aan zekerheid, is het dus onmogelijk om terug te keren naar Nigeria.

Dat verzoeker werkelijk bescherming nodig heeft gelet op zijn situatie.

De bestreden beslissing m.b.t de subsidiaire bescherming, dat een apart statuut vormt, werd niet afdoende gemotiveerd.

Het is voldoende een risico te lopen om in aanmerking te komen voor het statuut. Dat dit in casu bij verzoeker het geval is.

Dat hij dan ook de subsidiaire bescherming nodig heeft.

Dat de motivering van het CGVS manifest ontoereikend is op dit vlak en niet redelijk te verantwoorden gelet op de situatie in zijn land van herkomst.

Dat door de beslissing van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut, gelet op het voorgaande, miskend worden aangezien zij geen afdoende motivering aangeven waarom men verzoeker weigert.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht.

Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden, en het gebrek aan zekerheid is het dus onmogelijk om terug te keren naar Nigeria.”

Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift recente berichtgeving over de veiligheidssituatie in Nigeria (stuk 3).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Waar een schending van artikel 3 van het EVRM wordt aangevoerd, dient verder te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en die van de Raad in de onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Bij een gebrek aan dienstige argumenten in het verzoekschrift aangaande de vluchtelingenstatus, neemt de Raad de volgende vaststellingen van de commissaris-generaal integraal over: *“Vooreerst wordt er op gewezen dat het zo is dat op een verzoeker voor internationale bescherming de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht. Meer nog, uit uw verklaringen bij de verschillende asielautoriteiten in België en Frankrijk, blijkt dat u bewust heeft gepoogd de asielautoriteiten te misleiden door leugenachtige verklaringen af te leggen betreffende uw levensloop en uw profiel.*

U stelde in België immers als weeskind opgegroeid te zijn in Nigeria, waarna u later door een zekere E.(...) werd geadopteerd en meegenomen naar Libië waar u werd opgesloten en aan traumatische ervaringen werd onderworpen. Zowel u als uw raadspersoon wezen tijdens het persoonlijke onderhoud bij het CGVS dan ook op dit gebrek aan netwerk en deze traumatische ervaringen als relevante element binnen uw asielrelaas waarmee rekening diende gehouden te worden (NPO, p. 14, 17-18).

Wanneer u tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS vragen werden gesteld betreffende uw levensloop in Nigeria en wat er achteraf gebeurde met deze E.(...) die u geadopteerd zou hebben, antwoordde u vaag en onwetend. Immers stelde u in deze context meermaals dat u niet over uw verleden kon praten, dat dit moeilijk was voor u omdat u depressief zou worden - zoals voorheen - als u aan het verleden dacht. U stelde dat hetgeen u had gezegd tijdens uw eerste interview – zie vragenlijst van het CGVS, dd. 04/02/2021 – voldoende was (NPO, pp. 6-8, 10-14). Nochtans wees de dossierbehandelaar u verschillende keren op het belang van deze informatie voor het nemen van een correcte beslissing in uw dossier (NPO, pp. 6, 9, 11, 13-14). U volhardde echter en stelde dat u niet langer over uw verleden wilde praten omdat u anders depressief zou worden zoals voorheen en dat hetgeen u eerder vertelde in de vragenlijst van het CGVS, voldoende was geweest. Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS heeft u dan ook op geen enkele manier een begin van bewijs – middels gedetailleerde, geloofwaardige verklaringen of documenten – aangereikt betreffende uw uitspraken dat u daadwerkelijk geen netwerk in Nigeria zou hebben of dat u aan traumatische ervaringen werd onderworpen.

U legde daarnaast geen medische attesten neer die een begin van bewijs konden leveren voor uw beweerde psychologische problemen of de hulp die u hiervoor zocht.

Naast het feit dat u voor de Belgische asielinstanties niet wenste in te gaan op uw verleden in Nigeria en uw potentieel netwerk daar en de trauma's die hier uit voortkwamen, bleek u voor de Franse asielautoriteiten weldegelijk in staat om verklaringen ter zake af te leggen betreffende uw verleden in Nigeria. Uit deze verklaringen bleek een geheel andere levensloop dan degene die u de Belgische asielautoriteiten voorhield. Immers stelde u bij de Franse asielautoriteiten dat u tot uw 13e met uw vader en moeder in Uyo, Akwa Ibom woonde; dat uw vader in 2013 naar Italië verhuisde, om daar betere zorg te krijgen nadat hij een ongeluk had gehad in Nigeria; dat uw moeder hierna hertrouwde omdat ze geen nieuws meer kreeg van uw vader en dat jullie – u, uw moeder en de nieuwe man van uw moeder – vervolgens in 2014 verhuisden naar Libië omdat uw stiefvader daar een job had gevonden; dat u in 2015 met uw moeder en stiefvader naar Italië reisde, maar dat u bij aankomst in Italië van uw ouders werd gesplitst, waarna u nooit nog iets van uw moeder of stiefvader heeft vernomen (zie dossier Frankrijk). Verder maakte u voor de Franse autoriteiten geen enkele melding van traumatische ervaringen voor uw aankomst in Europa – noch in Nigeria, noch in Libië – ondanks het feit dat hier expliciete vragen over werden gesteld (zie dossier Frankrijk). Het mag duidelijk zijn dat dit helemaal niet strookt met de levensloop die u vertelde bij de Belgische asielautoriteiten – namelijk dat u opgroeide in een weeshuis in Port Harcourt, waarna u kort voor uw vertrek uit Nigeria in oktober 2013 werd geadopteerd door een zekere E.(...) die u vervolgens meenam naar Libië en u een jaar lang aan traumatische ervaringen onderwierp tot u kon ontsnappen en zelfstandig naar Italië reisde (vragenlijst CGVS).

Het mag duidelijk zijn dat de verschillende verklaringen die u aflegde bij de Franse en de Belgische asielautoriteiten geheel onverenigbaar zijn. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw uitspraken betreffende uw kwetsbaar profiel als weeskind zonder netwerk in Nigeria en de trauma's die hieruit volgden. Er kan immers niet ingezien worden waarom u bij de Franse asielautoriteiten niet zou verteld hebben dat u opgroeide als wees of waarom u niets vertelde over de persoon die u naar Libië bracht.

Het feit dat u zich in België als kwetsbaar weeskind heeft willen profileren wijst er dan ook op dat u de Belgische autoriteiten bewust heeft willen misleiden en ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid op fundamentele wijze.

Er wordt verder nog gewezen op de opmerkingen van uw raadspersoon die stelde dat uw stilzwijgen niet als een gebrek aan medewerking mocht worden geïnterpreteerd gezien uw profiel en ondergane trauma's en dat u vanwege uw profiel in aanmerking dient te komen voor subsidiaire bescherming (NPO, pp. 17-18). Bovenstaande vaststellingen betreffende uw leugenachtige verklaringen over uw beweerde profiel en beweerde trauma's ondergraven deze stelling dat uw zwijgen niet als gebrek aan medewerking mag geïnterpreteerd worden op fundamentele wijze.

Verder is het zo dat indien men uw verklaringen betreffende uw kwetsbare profiel van weeskind zonder netwerk in Nigeria zou geloven – quod non – wordt er nog gewezen op het feit dat dit niet betekent dat u daar zou blootgesteld worden aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Er wordt immers gewezen op het feit dat u – in het geval dat er enig geloof zou gehecht worden aan uw verklaringen omtrent uw profiel - al bijna tien jaar in Europa verblijft en dit even goed zonder enig netwerk deed. Er wordt bovendien gewezen op het feit dat uit de documenten die u voorlegde – een bewijs dat u als vrijwilliger heeft deelgenomen aan een weekend van het SCI, een bewijs dat u geslaagd bent voor de voorbereidingscursus Frans – Niveau A, een blanco strafregister, uw arbeidsovereenkomst bij Katoennatie en een brevet dat aangeeft dat u als vrijwilliger een rolstoelwandeling heeft meegedaan (als rolstoelbestuurder) – een hoge graad van zelfredzaamheid blijkt. Bijgevolg kan er niet aangenomen worden waarom u bij terugkeer naar Nigeria – zelf indien er geloof wordt gehecht aan het feit dat u hier geen netwerk bezit – zou blootgesteld worden aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Ter volledigheid wordt er in deze context ook op gewezen dat u Nigeria niet verlaten heeft wegens een vrees voor vervolging, maar wel omwille van – afhankelijk van uw verschillende verklaringen – familiale motieven – meegereisd met ouders omwille van job stiefvader – of educatieve motieven – E.(...) die hem naar Libië zou brengen zodat u kon verder studeren (zie vragenlijst CGVS).

Verder wist u ook niet te overtuigen dat u niet naar uw land van herkomst, Nigeria, kan terugkeren omdat u vreest dat u problemen zal krijgen met de overheid; noch dat u niet kan terugkeren omwille van het feit dat de Nigeriaanse president niet weet hoe hij een land moet leiden; noch het feit dat er geen onderwijs, geen infrastructuur, geen gezondheidszorg of elektriciteit is in Nigeria; noch het feit dat er hongersnood en criminaliteit is; het feit dat u in Nigeria niets heeft en dat als u daar zou zijn, u op straat zou belanden en misdaden zou moeten plegen om te overleven; noch het feit dat als je in Nigeria bent dat je waarschijnlijk zal sterven omdat iedereen daar geweren heeft en dat Nigeria het derde gevaarlijkste land ter wereld is.

U wist immers niet te overtuigen dat u daadwerkelijk problemen zou krijgen met de overheid bij terugkeer naar Nigeria.

Zo werd u meermaals gevraagd waarom u precies geviseerd zou worden door de Nigeriaanse overheid bij terugkeer naar Nigeria. Toen de dossierbehandelaar u een eerste keer vroeg waarom u persoonlijk de overheid diende te vrezen, stelde u dat ze misschien op Youtube zochten naar u, gezien u uw verhalen zou doorgeven aan mensen zoals Daddy Freeze – een Nigeriaanse tv-persoonlijkheid die tevens actievoert tegen de buitensporigheden van de klerikale elite in Nigeria. Verder haalde u louter algemene problemen aan: dat de Nigeriaanse burgers slecht worden behandeld, dat er overal criminaliteit is, dat er geen elektriciteit is, geen infrastructuur, dat er geen gezondheidszorg is, geen onderwijs (zie notities van het persoonlijke onderhoud, hierna NPO, p. 14). Toen de dossierbehandelaar u nogmaals vroeg naar specifieke redenen waarom de overheid u persoonlijk zou viseren, stelde u op hypothetische wijze dat als u een video zou maken waarin u de waarheid sprak gericht aan de Nigeriaanse leiders, dat ze misschien zouden zeggen dat u hun land probeerde te vernietigen (NPO, p. 15). Hierop ging u weer in op redenen waarom mensen Nigeria ontvluchten en over de corrupte politici in Nigeria, maar haalde nog steeds geen concrete redenen aan waarom de Nigeriaanse overheid u persoonlijk zou viseren (NPO, p. 15). Vervolgens vroeg de dossierbehandelaar van het CGVS of u ooit had meegedaan aan manifestaties tegen het Nigeriaanse regime. U antwoordde dat er in 2019 of 2020 een protest was geweest aan de (Nigeriaanse) ambassade (in Brussel) omdat er in Lagos een protest was waarbij de manifestanten werden neergeschoten. U kon echter niet gaan naar het protest, hoewel u wel wilde gaan (NPO, p. 15). Toen u nogmaals werd gevraagd of u ooit deelnam aan protesten of andere vormen van activisme tegen het Nigeriaanse regime stelde u van niet. U stelde dat u naar dat protest aan de ambassade in Brussel wilde gaan, maar dat u er niet geraakte omdat u geen treinticket had uit Arlon (NPO, pp. 15-16). Ook uit uw sociale media blijkt geen enkel politiek activisme (zie administratief dossier). Wel plaatste u een filmpje van Daddy Freeze op uw Youtube-account waarin hij stelt dat religie een van de problemen in Nigeria is.

U heeft dan ook op geen enkele manier kunnen duidelijk maken waarom de Nigeriaanse overheid u zou vervolgen. Immers, wanneer u expliciet naar redenen werd gevraagd waarom de Nigeriaanse overheid u zou viseren, haalde u twee hypothetische redenen waarom de overheid u zou vervolgen – (1) misschien hadden ze op Youtube naar u gezocht en (2) als u een video zou maken zouden de leiders misschien zeggen dat u hun land probeerde te vernietigen – aan en wees u verder op algemene problemen binnen de Nigeriaanse samenleving.

Wat betreft de andere problemen die u in de loop van het persoonlijke onderhoud aanhaalde mag er gewezen worden op het feit dat deze ofwel (1) louter van socio-economische aard zijn –hongersnood, criminaliteit, geen gezondheidszorg, gebrekkig onderwijs, geen elektriciteit, geen openbare infrastructuur, straffeloosheid (NPO, pp. 6-8; 10-17) – en als dusdanig geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging;”.

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Nigeria te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen. Verzoeker toont geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag. Hij beperkt zich tot een loutere bewering dat hij werkelijk bescherming nodig heeft gelet op zijn situatie, maar laat na dit concreet toe te lichten.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er voor burgers in de deelstaat Rivers state actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Rivers state aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De motivering van de bestreden beslissing is correct, pertinent en steunt wat de algemene veiligheidssituatie in Nigeria betreft op de informatie van het EASO-rapport *"Nigeria Security Situation"* van juni 2021 (<https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>) en het EASO-rapport *"Country Guidance Note: Nigeria"* van oktober 2021 (<https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-nigeria-october-2021>). Hieruit blijkt *"dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Rivers state actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Rivers state aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."*

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP